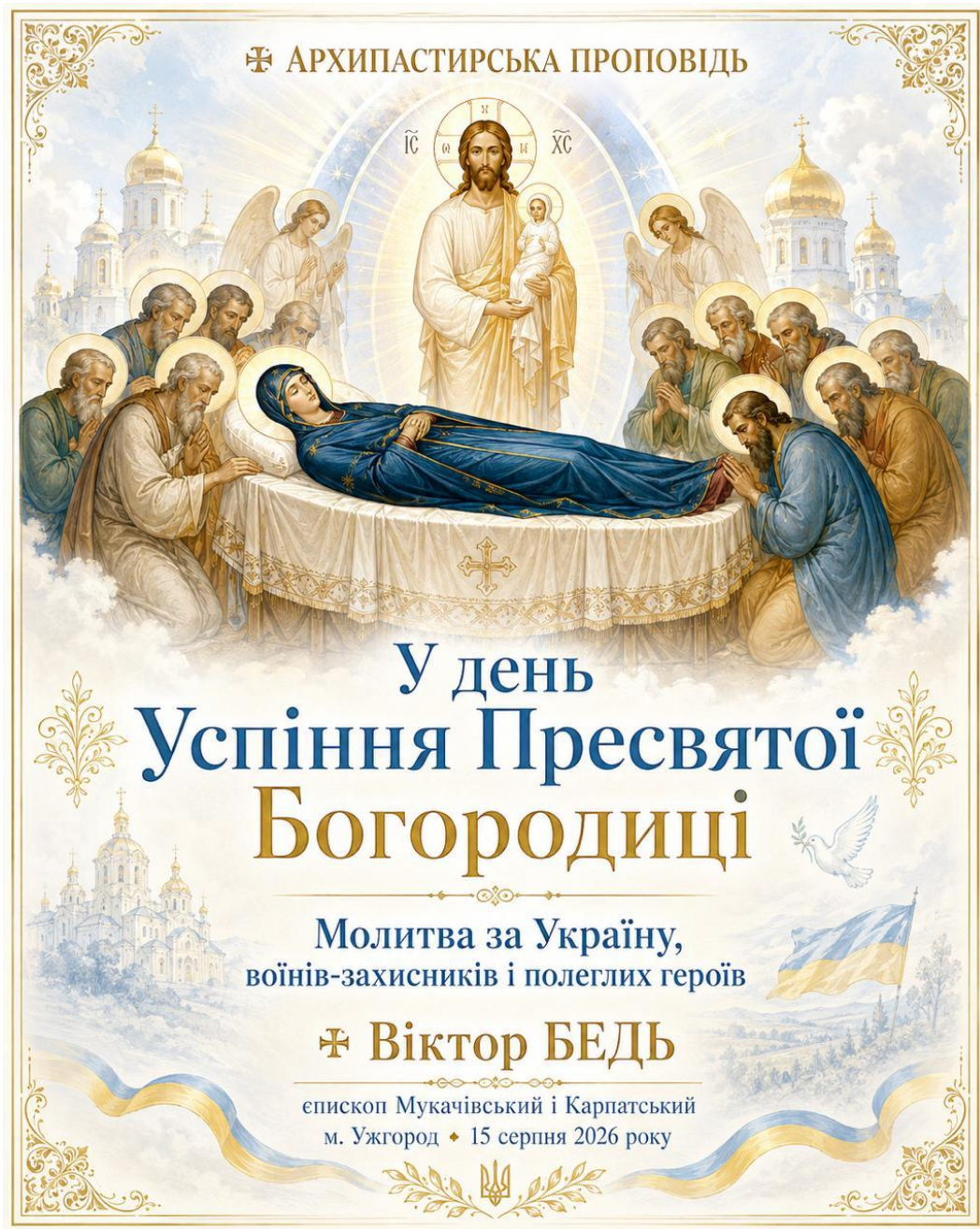

**✙ АРХИПАСТИРСЬКА ПРОПОВІДЬ У ДЕНЬ УСПІННЯ ПРЕСВЯТОЇ ВЛАДИЧИЦІ
НАШОЇ БОГОРОДИЦІ І ПРИСНОДІВИ МАРІЇ**

✙ Віктор БЕДЬ,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород – сел. Солотвино
15 серпня 2026 року

Дорогі у Христі брати і сестри!

Високодостойні наші українські воїни-захисники!

В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа!

Сердечно вітаю всіх вас із великим дванадесятим святом Успіння Пресвятої Владичиці нашої Богородиці і Приснодіви Марії!

Сьогодні Свята Церква молитовно згадує завершення земного життя Божої Матері та її перехід до життя вічного. Тому це свято поєднує в собі світлий смуток земної розлуки і велику духовну радість; тишу біля смертного ложа і торжество перемоги над смертю; людські сльози й непохитну християнську надію.

Церква називає цю подію не смертю, а Успінням, тобто мирним засинанням. Не тому, що заперечує реальність завершення земного життя, а тому, що після Воскресіння Господа нашого Ісуса Христа смерть уже не є остаточним кінцем людського буття. Для тих, хто живе з Христом, вона стає переходом від життя тимчасового до життя вічного. Успіння Богородиці відкриває перед нами цю правду особливо виразно: влада смерті переможена Христом, а земна розлука не є вічною.

Сам Господь промовляє до кожного з нас:

***«Я воскресіння й життя. Хто вірує в Мене, хоч і вмере, буде жити»
(Ін. 11:25).***

Саме тому ми стоїмо сьогодні перед іконою Успіння не як люди, позбавлені надії. Ми бачимо Пресвяту Богородицю, Яка спочиває на смертному ложі, бачимо апостолів, які зібралися біля Неї, але над усією цією земною скорботою бачимо Христа Спасителя, Який приймає душу Своєї Пречистої Матері.

У цьому образі міститься глибока богословська істина. На іконах Різдва Христового Богородиця тримає на Своїх руках Богонемовля — вочлененого Сина Божого. На іконі Успіння вже Сам Христос тримає душу Своєї Матері, зображену у вигляді сповитої дитини. Та, Яка прийняла Сина Божого у земне життя, тепер Сама прийнята Ним у життя небесне.

Це не лише образ особливої слави Пресвятої Богородиці. Це також образ надії для кожної віруючої людини. Господь, Який прийняв Свою Пречисту Матір, не відкине й того, хто з вірою, покаанням і любов'ю пройде земний шлях та віддасть Йому свою душу.

Дорогі брати і сестри!

У день Богородичних свят Церква читає євангельську розповідь про сестер Марфу і Марію, а також слова Спасителя:

***«Блаженні ж і ті, хто слухає Божого Слова і його береже!»
(Лк. 11:28).***

Саме ці слова розкривають одну з найважливіших причин особливого вшанування Пресвятої Богородиці. Вона була не лише Матір'ю Господа за плоттю. Вона стала найдосконалішим прикладом людини, яка почула Боже слово, прийняла його всім серцем і залишилася вірною йому до кінця Свого земного життя.

Коли архангел Гавриїл сповістив їй незбагненну для людського розуму Божу волю, Вона відповіла:

***«Ось Я, раба Господня; нехай буде Мені за словом твоїм»
(Лк. 1:38).***

У цих коротких словах міститься весь духовний шлях Богородиці: віра без торгу з Богом, смирення без приниження, послух без рабського страху, мужність без самозвеличення і любов без меж.

Вона прийняла Сина Божого у Своє лоно. Вона народила Його у Вифлеємі. Вона берегла Його в час переслідування Іродом. Вона супроводжувала Його впродовж земного служіння. Вона стояла біля Його Хреста, коли більшість учнів у страху розбіглася. Вона бачила Його страждання, чула образи й насмішки, бачила кров Свого Сина, але не зреклася Бога, не втратила віри і не дозволила відчаю перемогти її серце.

Тому Пресвята Богородиця є особливо близькою кожній матері, яка плаче над стражданням своєї дитини; кожній родині, яка переживає втрату; кожному, хто стоїть біля ложа хворого; кожному, хто проводить рідну людину у вічність; кожному, хто в темряві скорботи намагається не втратити віру.

Успіння Пресвятої Богородиці навчає нас не уникати думки про завершення земного життя, а готуватися до зустрічі з Богом. Християнство не закликає нас зневажати земне життя. Навпаки, воно навчає цінувати кожен день як Божий дар, але водночас пам'ятати, що ми створені не для могили, а для вічності.

Ми не знаємо дня і години, коли Господь покличе нас до Себе. Але ми знаємо, як повинні жити: у вірі, правді, покайні, любові, милосерді та служінні ближньому.

Не становище у суспільстві, не земне багатство, не звання і не людська слава відкривають двері Царства Небесного. Їх відкриває благодать Божа для того, хто очистив серце покайням, навчився любити, зберіг совість і залишився вірним Христові.

УСПІННЯ БОГОРОДИЦІ В ЧАС ВІЙНИ

Особливо глибоко зміст сьогоднішнього свята промовляє до нас у час російсько-української війни 2014–2026 років.

Уже багато років московський агресор несе на нашу Богом дану українську землю вбивства, ракетно-дроновий терор, руйнування, катування, полон, депортації, сирітство, каліцтва, сльози та смерть.

Щодня тисячі українських матерів моляться за своїх синів і дочок, які захищають Україну. Дружини чекають чоловіків із фронту. Діти чекають батьків. Родини полонених і зниклих безвісти живуть між надією та болем. Поранені воїни проходять важкий шлях лікування і відновлення. У багатьох українських домівках стоять портрети тих, хто вже не повернеться до рідного порога.

Сьогодні Божа Матір особливо близька всім українським матерям, які проводжали своїх дітей на захист Батьківщини; які чекали дзвінка з передової; які молилися ночами; які зустрічали поранених; які шукали полонених і зниклих безвісти; які схилилися над домовинами своїх синів і дочок.

Пресвята Богородиця знає материнський біль. Вона стояла біля Хреста Свого Сина. Але Вона знає також і силу воскресіння. Тому Її Успіння промовляє до всіх, хто оплакує полеглих: смерть не має останнього слова, а любов не зникає у могилі.

УКРАЇНСЬКІ ВОЇНИ-ЗАХИСНИКИ — СЛУЖИТЕЛІ ЖИТТЯ

Високодостойні наші українські воїни-захисники!

Сьогодні Свята Церква особливо молиться за вас.

Ви тримаєте оборону не заради завоювання чужих земель, а заради захисту власної Батьківщини, життя, свободи, родин, храмів, міст і сіл. За вашими спинами — українські діти, матері, люди похилого віку, поранені, хворі та всі ті, хто без вашої мужності залишився б беззахисним перед російським агресором.

Захищаючи Україну, ви захищаєте право людини жити вільно на своїй землі, молитися у своїй Українській Церкві, розмовляти рідною мовою, виховувати дітей у власній національній і духовній традиції.

Церква не благословляє ненависті. Вона не перетворює війну на предмет поклоніння і не називає насильство святістю. Але Церква благословляє захист невинних, жертвне служіння ближньому, мужність перед злом і готовність стати між убивцею та його жертвою.

Нехай Пресвята Богородиця покриває вас Своїм материнським заступництвом. Нехай Господь береже вас від ворожої кулі, ракети, дрона, полону, зради та відчаю. Нехай дарує вам витривалість, мудрість, взаємну підтримку і щасливе повернення до рідних домівок.

МОЛИТВА ЗА ПОЛЕГЛИХ ГЕРОЇВ

У день Успіння ми з особливим болем і вдячністю молитовно згадуємо всіх українських воїнів-героїв, які віддали своє життя за Україну та Український народ.

Господь сказав:

***«Більшій любові ніхто не має за ту, коли хто душу свою кладе за друзів своїх»
(Ін. 15:13).***

Наші полеглі захисники явили цю жертвну любов не словами, а власним життям.

Ми не маємо права перетворювати їх на безіменну статистику. Кожен із них мав ім'я, родину, дитинство, мрії та майбутнє. Кожен був чиїмось сином або дочкою, батьком чи матір'ю, чоловіком або дружиною, братом чи сестрою, другом і побратимом.

Ворог зміг обірвати їхнє земне життя, але не зміг знищити їхньої гідності, любові, жертвності та пам'яті про них. Не зміг відібрати в них вічності, бо вічне життя належить Богові, а не земним тиранам.

Ми зі скорботою, але й із християнською надією віддаємо душі полеглих героїв у руки Божого милосердя. Просимо Господа простити їм усі провини вільні й невольні, прийняти їх у

Своє Небесне Царство та оселити там, де немає ні болю, ні скорботи, ні зітхання, але життя безкінечне.

Нехай Успіння Пресвятої Богородиці стане втіхою для матерів, батьків, дружин, чоловіків і дітей полеглих захисників. Нехай вони відчують, що Церква і весь вдячний Український народ не залишають їх наодинці з болем.

Вічна пам'ять і вічна слава всім українським воїнам-героям, які віддали своє життя за Україну!

НЕ МОЖНА БЛАГОСЛОВЛЯТИ ЗЛО ІМЕНЕМ БОЖИМ

Дорогі у Христі брати і сестри!

Особливим гріхом російської агресії є те, що її намагаються виправдовувати мовою християнства, прикривати церковними облаченнями, хрестами, іконами та псевдорелігійними гаслами так званого «русского міра».

Але немає Божого благословення на загарбання чужої землі.

Немає Божого благословення на вбивство дітей, катування полонених, руйнування житлових будинків, лікарень, шкіл і храмів.

Немає Божого благословення на брехню, імперське поневолення та знищення іншого народу.

Хрест Христовий є знаком жертвовної любові, а не знаком імперського панування. Ікона не може бути прикриттям для злочину. Ім'я Боже не можна використовувати для освячення ненависті та людиновбивства.

Той, хто благословляє агресію та виправдовує масові вбивства, служить не Христові, а духові неправди. Христос прийшов спасти людину, а не перетворити її на знаряддя імперії.

Тож у свято Успіння Пресвятої Богородиці не втрачаймо надії у час війни, підносимо щирі молитви до Отця Небесного за перемогу над агресором, справедливий мир і вічну долю тих, хто жертвовно віддав життя за ближніх.

СЛУХАТИ СЛОВО БОЖЕ І БЕРЕГТИ ЙОГО

Сьогодні Христос звертається і до кожного з нас:

***«Хто від Бога, той слова Божі слухає»
(Ін. 8:47).***

Слухати Боже слово — означає не лише знати молитви або час від часу приходити до храму. Це означає жити за правдою навіть тоді, коли неправда здається вигіднішою. Це означає не красти у власної держави під час війни. Не збагачуватися на крові захисників. Не бути байдужим до поранених, полонених, родин полеглих, вимушених переселенців і людей, які втратили житло.

- Не можна просити в Бога перемоги і водночас залишатися рабами корупції, заздрості, пихи, ненависті та безвідповідальності.
- Не можна молитися до Богородиці про захист України, але своїми вчинками руйнувати її зсередини.
- Не можна вшановувати полеглих героїв лише словами, а в щоденному житті зневажати закон, людську гідність і суспільне благо.

Пресвята Богородиця, з цілковитою вірою і смиренням прийнявши Божу волю, відповіла архангелові Гавриїлу: **«Ось Я, раба Господня; нехай буде Мені за словом твоїм» (Лк. 1:38).**

Такої вірності потребує сьогодні й Україна.

Нам потрібні не тільки сильні Збройні Сили України, але й сильний духом український народ. Не тільки сучасна зброя, але й правдива совість. Не тільки міжнародна підтримка, але й внутрішня національна і духовна єдність, взаємна відповідальність, чесність та любов до своєї Батьківщини.

Перемога над зовнішнім ворогом повинна поєднуватися з перемогою над гріхом, зневірою, розбратом, корупцією, егоїзмом і байдужістю в нас самих.

НАША СПІЛЬНА МОЛИТВА

У цей святковий день молитовно просімо Пресвяту Богородицю:

- покрити Своїм материнським заступництвом Україну та весь Український народ;
- зміцнити наших українських воїнів-захисників і дарувати їм перемогу над російським агресором;
- захистити українські міста і села від ракет, дронів, бомб та ворожих обстрілів;
- зцілити поранених і скалічених;
- визволити полонених та незаконно ув'язнених;
- повернути додому депортованих українських дітей;
- допомогти відшукати зниклих безвісти;
- підтримати військових медиків, капеланів, рятувальників, волонтерів і всіх, хто служить ближньому;
- утішити родини полеглих героїв;
- зберегти українських дітей, матерів і людей похилого віку;
- визволити тимчасово окуповані українські землі;
- зміцнити Православну Церкву України, українську державність, національну і духовну єдність нашого народу;
- дарувати Україні справедливую перемогу, а після неї — справедливий, безпечний, тривалий і Богом благословенний мир.

Дорогі брати і сестри!

Нехай свято Успіння Пресвятої Богородиці утвердить у нас віру в те, що смерть не є кінцем, зло не є всесильним, а правда Божа неодмінно переможе.

Нехай приклад Пречистої Діви Марії навчить нас слухати Боже слово, берегти його у серці та виконувати в житті.

Нехай її материнські молитви допоможуть нам залишатися вірними Христові, Українській Церкві, своїй Богом даній Українській державі та Українському народові.

Нехай Господь упокоїть душі всіх полеглих українських воїнів-героїв і мирних громадян, невинно вбитих російським агресором.

Нехай захистить живих, зцілить поранених, поверне полонених і благословить нашу праведну боротьбу за свободу та життя.

Пресвята Богородице, не залишай нас у скорботі!

Покрий Україну Своїм чесним і люблячим материнським заступництвом!

Допоможи Українському народові вистояти, перемогти зло та відродити свою державу в правді, справедливості й любові!

Зі святом Успіння Пресвятої Богородиці!

Боже Великий, Єдиний, Україну храни!

Амінь.